

Evangeliet i skapelsen

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Fordi frelsen ble bestemt i sin fulle bredde før mennesket ble skapt og jorden med all skapning var et faktum ligger budskapet om vår frelse i hele skriften, også i skapelsesberetningen. Gud forteller i Romerbrevet at han har vist hvordan han er og hvordan han handler i alt det skapte. Han sier og at derfor er mennesket uten unskyldning for ikke å tro og i tillegg forteller han der om mennesker som vil sette all sin kraft inn på å bortforklare skapelsesberetningen slik at mennesker ikke vil bli frelst. Han sier at de holder sannheten nede i urettferdighet! Den enorme forskning som skjer for å bekrefte enolusjonsteorien er derfor ikke en søken etter sannhet, men en anstrengelse for å holde sannheten borte fra menneskene.

Evangeliet i skapelsen.

Min første forstander sa en gang at de aller første 7 kapitlene i Bibelen inneholdt alt det andre og at forsto vi dem var det ikke mye mennesket ikke forsto. Nå vil jeg se på noe av det jeg ser i disse skriftstedene. Kanskje gis det for noen enkelte svar, men i alle fall vil det gis spørsmål en kan grunne videre på. Salme 1 begynner med: "Salig er den som grunner på Herrens lov dag og natt, han skal være som et tre plantet ved rinnende bekker....."

2. Peter 3, 1 – 7 forteller om en verden som ble til av vann og gjennom vann ved Guds ord. Her fortelles det og at denne verden som da var gikk under ved vannflommen. Avsnittet forteller og at det i de siste tider skal komme spottere som håner budskapet om Herrens gjenkomst og sier at alle vet jo at slik verden var fra skapelsen av er den fremdeles, underforstått vil den alltid være slik. De sier seg altså å tro på en Skaper, men tror ikke budskapet som forkynnes om store forandringer som vil komme.

Underlig nok tror de på en skapelse, men de tror ikke på Bibelens beretning om den. Jeg synes det er rart at folk som sier seg å tro på Bibelens Gud ikke tror at Hans Ord er sant. Avsnittet her sier at det fra først av var "himler og en jord som var blitt til ut av vann og gjennom vann ved Guds ord." og de tror ikke at denne verden som da var gikk under i en vannflom.

Ser vi på skapelsen i 1. Mosebok 1 står det der i vers 6 – 9: "Det bli en hvelving midt i vannene, og den skal skille vann fra vann. Og Gud gjorde hvelvingen og skilte vannet som var under hvelvingen fra vannet som var over hvelvingen. Og det ble så.

Og Gud kalte hvelvingen himmel. Og det ble aften og det ble morgen annen dag. Og Gud sa: "Vannet under himmelen samle seg til ett sted, og det tørre land komme til syne. Og det ble så!" Og "Gud kalte det tørre land jord, og vannet som hadde samlet seg kalte han hav. Og Gud så at det var godt."

Det Peter sier i sitt brev er at slik er det ikke lenger, derfor skulle de forstått at store omveltninger kunne komme. Han sier og at grunnen til at det ikke lenger er slik er at vannflommen kom. Dette kan vi lese i 1. Mosebok 7, 10 – 12. Det fortelles der at på den syttende dag i måneden brast alle kilder i det store dyp og at himmelens sluser åpnedes. Dette gjorde at regnet strømmet ned over jorden i førti dager og førti netter til hele jorden var oversvømt. Det skjedde en rask og nærmest total forandring i klima og topografi og derved stor forandring i menneskets levevilkår. Tar vi med at denne vannhimmelen forsvant og at kildene i de store dyp tømtes på førti dager vil mye av evolusjonsteorien motbevise. Men mange troende velger i dag å forkaste den skapelsesberetning de sier de tror på, og i stedet godta "vitenskapelige beviser" som selv vitenskapen forkaster etter en 10 til 20 år.

Det er og interessant å legge merke til at det ikke regnet før flommen, men det steg en damp opp som vannet HELE jorden. Vi må altså hatt et ganske grunt og stabilt grunnvann over alt.

I 1. Mosebok 1, 3 – 4 fortelles det at Gud sa til mørket: "Bli lys!" Gud skapte ikke lys i mørket,

han skapte lys av mørket. NT sier det samme om oss, den sier at vi var fordum mørke, men nå er vi lys i Herren. Ef. 5, 8. Og skriften sier og:” og Gud som lot lys skinne ut av mørket, han er den som og har latt det skinne i våre hjerter..” Vi ser og her i vers 4 at Gud skilte lyset fra mørket. De to kunne ikke blandes og kan det ikke nå heller. Lys kan være sterkere eller svakere, men blander seg ikke med mørket. Så lenge lyset skinner må mørket vike. Det foregår altså i naturen ingen kamp mellom disse to. Dette forteller oss at vi må huske alltid å ha kontakt med lysets opphav fordi da vil ”oljen” komme og veken klippes slik at vi vandrer i lysets seier over mørket. Nå står det i Johannes åpenbaring 22, 5 at på den nye jorden skal vi ikke trenge lys av sol eller lys av lampe fordi Herren selv skal lyse over oss. En kan jo undres på om en verden uten sol er mulig, men da kan vi jo se i 1. Mosebok at lyset ble skapt og hersket fra første dag mens sol, stjerne og måne først ble skapt den tredje dagen, vers 13 – 18.

I kapittel 1 vers 8 ser vi at det står at det ble aften og det ble morgen andre dag. Det ser altså ut for at dagen begynte med aften, så natt og så dag. Dette stemmer med den jødiske tolkning og den jødiske sabbat ordning, der starter sabbaten ved sekstiden på kvelden fredag og varer til samme klokkeslett lørdag. Dette forteller oss at når det mørkner er dette fordi det ligger en ny soloppgang og en ny dag foran oss. Guds verk avsluttes ikke med dom og med mørke selv om det oftest er smerte før noe nytt fødes fram. Golgata var mørke, det var smerte, det var fortvilelse og håp som brast, men sannelig var det en ny dag som kom! Vi vet vel og at det Bibelen kaller den store trengsel blir en natt og et mørke verden ikke har sett maken til, men vi vet og at etter denne natten kommer det en ny dag for Israel og for verden for øvrig. Derfor kalles han i den forbindelsen Morgenstjernen.

Vi leser at guddommen (flertall Eloim) bestemmer seg for å skape mennesket i sitt eget bilde og at de gjorde dette. Kap. 1, 27. Bibelen forteller dette ble gjort for at de skulle ha noen å ”vise sin nådes overvettes rikdom i godhet” på! Mennesket ble altså skapt for at det overskudd av kjærlighet guddommen hadde skulle kunne bli brukt! (Efeserbrevet 2,7.) Vi ser at Gud velsignet mennesket, ga det oppgaver, bosted og herredømme. V. 26 – 29. Men det underlige er jo at mennesket ikke ble en synlig virkelighet før i kap. 2,7, det var altså velsignet og gitt dette før det ble en synlig realitet. Sammenligner vi dette med de som ved frelse blir en ny skapning forteller dette oss at vi fødes inn i en uttalt velsignelse og til alt det som Herren har beredt for den som elsker ham.

Vi ser og at i kapittel 1 ble menneskene skapt som mann og kvinne, men det som ble en virkelighet, det som ble dannet av Mesterens egne hender var Adam alene. Hadde Gud Herren glemt å danne en kvinne, var det en glipp fra hans side eller har dette noe viktig å si oss?

Kanskje var det slik at Gud Herren hørte en røst fra Faderen som sa, lag en til det er jord nok å ta av! Eller:” Nå må du ta deg sammen, jeg ba deg jo om å lage en av hvert slag! Hvordan kan Adam oppfylle jorden når han er aleine? Du ser jo at av alle de andre er det to typer slik at mangfoldiggjøring er mulig.!”

Men det var altså ikke slik, det som hendte var at Adam lengtet etter ”en medhjelp som var hans like” og Gud Herren ga ham det. Egentlig hadde Gud allerede gitt ham en kvinne, men han så det ikke, det var skjult. Så dette skjedde ikke ved at Herren dannet en kvinne av jorden, nei en dyp søvn lot Herren falle over Adam. Mens Adam sov tok Herren et ribben av ham, fylte igjen med kjøtt og dannet av dette ribbenet en kvinne og førte henne til mannen!

Det var ikke Adam som klarte dette, det eneste han hadde var en lengsel. Det Herren gjorde var å vise Adam at denne lengsel hadde Gud sett og sørget for å svare på før Adam selv visste om den!

Kvinnen hadde altså vært der hele tiden, men ikke vært synlig fordi hun var i mannen! Dette betyr at når Gud velsignet mennesket og ga det liv, oppgave, herredømme, matmeny etc. hadde hun vært der og mottatt det samme som mannen. Alle Guds ord til mannen var og gitt henne. Jmfr. Heb. 7, 9 - 10

Galaterbrevet forteller at i Kristus er vi alle en, selv om vi har forskjellig menneskelig status, kjønn og nasjonalitet (Gal.3, 27 – 29) og at det er Kristus, og bare Ham, som har fått løftene. (v. 16) Derfor mistet Israel Riket for en tid, fordi de forkastet Kongen som løftene var gitt til, men derfor eier og den som er i Kristus Guds løfters ja i Kristus. 2. Kor. 1, 19 – 20.

I 1.Mos. 2,8 forteller at Gud Herren plantet en hage i Østen og der satte han mennesket han hadde dannet. Her ser vi et eksempel på hvordan Herren alltid handler, han gjør verket ferdig og så plasserer han mennesket der. Vi kan jo sammenligne dette med hvordan Han har handlet andre steder. 1. Kor. 1, 30 forteler at Han har plassert oss i Kristus og i det fullbrakte verket: ” Av

Ham er dere i Kristus Jesus, som har blitt oss visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning.”

I Eden var alt det Adam hadde behov for og i Kristus er alt vi har behov for og det er tilgjengelig for alle fra første stund. Vi finner den samme tanke i 5 Mosebok 6, 11 og 8,7 og 11, 10 – 12 som klart viser at alt det Israels barn hadde behov for til liv, vekst og gudsdyrkelse allerede var plassert i det Kanaan de ble ført inn i. Det manglet ingen ting, det sto ferdig hus, byer husgeråd, frukttrær, brønner etc. og Herren førte dem inn. V kan jo ta med et sted fra Efeserbrevet, her står det i kap. 1,7:” Ham, i hvem vi har forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom.” Den som kommer til Ham mottar det som er oss gitt i Ham på samme måte som at de som kom til løfteslandet kom til alt det han hadde gitt dem der!

Når vi leser de to første kapitlene i Bibelen kan det se ut som om det er to forskjellige skapelsesberetninger og det har vært påstått av bibelkritikere at den ene er hentet fra et tidligere skrift som kalles Hamurabis lovsamling og muligens stammer fra Ur i Kaldea. Men ser vi nærmere på dette og sammenligner det med det som står i det nye testamentet ser vi forklaringen på dette. I Efeserbrevet 1, 9 – 10 skrives det om et Gud hadde en hemmelighet som ble åpenbart i tidenes fylde. Dette var om en husholdning der Gud ATTER ville samle alt til ett i Kristus. Utrykket ”atter” betyr at det hadde vært samlet der en gang før! Ser vi så på Kolosserbrevet 1, 16 begynner verset slik:” for i Ham er alle ting skapt ...” og så listes det opp alt det som finnes.

Altså ble alle ting fra begynnelsen skapt i Ham og når det kommer en ny skapelse gjøres dette også i Ham. Skriften sier at den som er i Kristus er en ny skapning (2. Kor.2,17) Gud skapte i Kristus første gang og Kristus danner mennesket med egne hender og lar etter hvert alt bli åpenbart og synlig av det Gud skapte i Ham. Dette forteller oss at slik vil det og gå med den nye skapningen, den er et faktum fordi den er skapt av Gud i Kristus og den vil bli synlig fordi det er Herren som bringer den fram i lyset.(Rom. 8, 29 – 30)

Vi ser og parallellen til dette i at da Adam ble skapt fantes Eva allerede i Adam fordi Gud Herren tok av det verk som var ferdig og som Gud hvilte etter og synes var såre godt (Jmfr. Golgata) og det står at han av Adams ribben ”bygget” en kvinne og førte henne til mannen. På samme måte bygger i dag guddommen en brud til Sønnen og vil føre henne til Ham. Gud Herren gjorde dette mens Adam av Herren var gitt en dyp søvn noe som peker på at det var Gud selv som sto bak Jesu lidelse, død og oppstandelse. Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv! 2. Kor. 5, 19.

At vi finner likheter i andre religioner med beretningen i 1. Mosebok er naturlig fordi alle mennesker stammer fra Adam og Eva og videre fra Noa og hans familie. Bibelen forteller klart og entydig at troen på Gud Herren er den første form for religion i verden. Adam og Eva måtte jo tro, de vandret sammen med Herren i Edens hage! Abel ofret i tro, Noas bygget Arken i tro og da de ikke hadde andre media den gangen var samtalen i familien konsentrert om det dagelige, om deres egen fremtid og deres egen fortid. Hammurabi var en baylonsk storkonge som levde ca. 1800 år før Kristus og om Hammurabi skrev noen lov må han, som alle andre, være en etterkommer av Noa og ved muntlige overleveringer vil han ha hørt bruddstykker av fedrenes fortellinger. Skapt i Guds billede ville han og Guds ord sier at lover var nedlagt i hedningenes hjerte derfor måtte han ha hatt en formening om hva som var rett og hva som var galt som stemte i hovedsak med andre menneskers meninger og følelser. Det forklarer at mange av prinsippene i hans lovverk ligner på mye av det Moses skrev 300 år senere men dette betyr ikke på noen måte at Moses støttet seg på hans verk. ”Som et ansikt speiler seg mot ansikt i vannet så finner det ene mennesket sitt hjerte igjen hos det andre!” Ordsp. 27, 19 Abraham kom fra Ur i Kaldea der Hammurabis lov ble funnet og han levde ca 300 år før Hammurabi og ble kalt Guds venn.

Ser på skapelsesberetningen i sin helhet ser vi at jorden selv var grunnlaget for alt det som finnes på jorden. Adam betyr visstnok jordisk og vi ser at det første Gud Herren gjorde var å danne ham av jord, senere lot Herren alle trær vokse opp av jorden (2,9) og han dannet av jorden dyra og fuglene (2,19). Det var også det som vokste opp av jorden som fra først av var den føde både dyr og mennesker levde av. Når vi leser hva som hendte etter syndefallet og dommen ser vi i kap. 3 og vers 19 at Herren sier til Adam at av støv er han og til støv skal han vende tilbake. Vi ser og at det samme gjelder alt det skapte, det som dør blir til jord igjen slik at hele vår natur er resirkulerende så det jordiske blir til jord som igjen gir liv til nytt liv! Uten dette ville vår verden raskt vært en enorm søppelplass og jordens resurser ville vært oppbrukt for lenge siden!

Vi kan kanskje si:” Av nåde til nåde eller av tro til tro, den rettferdige ved tro skal han leve!” Ut

fra det vi ser i de to første kapitlene var det egentlig bare den "livets ånde" som Herren blåste inn i menneskets nese som ikke var jordisk og det forteller oss vel noe om menneskets evige sjel. Vi skrev at lyset ble skapt før sol, måne og stjerner og leser at lyset så etter noen dager ble plassert i lyskilder, solen og stjernene. Nå sier Romerbrevet 1, 18 – 20 at Gud i skaperverket forteller menneskene om seg selv og ser vi på solen så er den en lyskilde som hele verden er totalt avhengig av. Slukner den dør alt liv. Det er rart å tenke på at alt det liv som finnes på vår jord er avhengig av vår himmels eneste varme og lyskilde for å bestå. Uten at varme og lys stråler mot oss fra oven vil verden være uten håp og uten fremtid. Sollys er den eneste energikilde vi har for verden. All annen energi vi benytter oss av er solenergi oppbevart i t.eks. strøm, kull, ved, olje etc.

Det er ikke rart at disse versene i Romerbrevet sier at i skaperverket ligger det så mye informasjon om skaperen at gudsfjendene bruker all sin energi for å holde sannheten om Ham borte fra menneskenes barn.

Vi ser og i forbindelse med "de to store lys" i vers 16 at det ene av dem, månen, ikke har noe lys i seg selv, men bare reflekterer lyset fra solen. Det er solens lys som reflekteres av månen og på den måten lyser opp menneskets natt. Dette får meg til å tenke på Ham som sier at den som har sett Ham har sett Faderen. Han sier og at Han ikke gjorde sine gjerninger eller sa sine ord, men ga videre det han var gitt av Faderen. Han var "avglansen av hans herlighet og avbildet av Hans vesen.." (Heb. 1, 3) Trekker vi dette enda vider vil jeg si at det fremdeles er Hans legemes oppgave å reflektere det lys det mottar slik at de som fremdeles er i mørket kan få fremtid og håp! Selv om Anklageren peker på oss og mennesker peker på oss er det vår oppgave å peke på Ham fordi det er Ham som er verdens eneste mulighet for fremtid.

La oss nå se litt på den dommen mennesket mottok fra Gud Herren etter syndefallet. Den beskrives i kap. 3, 14 – 24. Mennesket ble her fratatt det åpenbare fellesskap med Herren, det ble utestengt fra Edens hage, smerte og død ble gitt hele skapningen, slit og vanskeligheter for å overleve ble dem gitt i stedet for det å høste av Guds gaver i Paradiset. Dommen var uten en eneste mulighet for mennesket til å gjøre bot eller til å se en utvei til å komme tilbake til det som hadde vært, mennesket kunne ikke på noen måte sone sin synd eller gjøre noe godt igjen! Det eneste lyspunktet var ordet om at kvinnens ætt skulle knuse slangens hode. Hvordan det skulle tolkes var vel ikke lett å forstå den gang og er det ikke nå heller! Men for oss som er så heldige å være troende er dette den første profeti om ham som skulle fødes av en jomfru, sone verdens synd og derved frata Satan all makt og alle våpen – knuse hans hode. Allerede den gang ble det altså fortalt mennesket at selv var de hjelpeløse slik at frelse bare kunne skje ved nåde og gjøres av en annen enn dem selv. Les hva Paulus nærmest roper ut i Romerbrevet 7, 24:" Jeg elendige menneske, hvem skal fri meg fra dette dødens legeme!" og så følger svaret: "Gud være takk, ved Jesus Kristus, vår Herre!" Han hadde innsett at å gjøre noe selv var håpløst og han var vel og den som virkelig kunne si dette fordi han var etter eget utsagn etter loven kommet lenger enn de aller, aller fleste, sa seg selv å være etter loven ulastelig. Fillipenserbrevet 3, 6.

Leser vi kapittel 3 i første mosebok begynner dette med hvordan Eva ble overlistet av slangen. Det er verd å merke seg her at det var ikke med makt, men ved listslangen gikk fram. Jesus sier jo at Ham er gitt all makt i himmel og på jord, det var ikke slik at han vant seg den, den ble gitt ham av den som før hadde den, av hans Fader! Selv den store konge Nebukadnesar måtte innrømme hvem som var "den alene mektige" Daniel 4, 34 – 35. Derfor taler også Bibelen i det nye testamentet om djevelens listige angrep og ikke om mektige angrep. Den eneste makt han tillegges er løgnens makt og det var denne han brukte og mot Eva. Han forvrengte Guds ord og løfter til dem på samme måte som han i dag forsøker å forføre Guds folk med et forvrengt evangelium. Han bruker Guds ord ut fra egne meninger og tar skriftsteder fra andre husholdninger og plasserer dem inn i vår tid. Vi ser dette også da han ville friste Jesus og ta Guds løfter fra Rikets tid og ville at Jesus skulle handle etter dem. Se Matteus 4, 6:".. og han skal gi sine engler befaling om deg, og de skal bære deg på sine hender, for at du skal ikke støte din fot på noen stein!"

Nå var nok Eva litt forvirret, men hun svarte med Guds ord. Men så var det slik at hun så på treet, det var et prektig tre, en lyst for øynene og så ut til å være svært godt å ete, derfor tok hun av treet og åt. Det var sikkert og fristende å bli som Gud selv. Avvind er etter min mening den nest mektigste kraft i verden og det er mange i dag og som vil gi oss oppskrifter på hvordan vi skal bli en ny Jesus slik at vi kan gjøre de tegn og under han gjorde da han gikk her nede!

Senere forsøkte hun å gi skylden på slangen, men det var hennes egen lyst som felte henne, ikke

slangen. Slangen bare appellerte til lysten i henne. NT sier det samme, det sier at Herren frister ingen, men enhver fristes idet han drages og lokkes av sin egen lyst! (Jakop 1, 13) Derfor var det slik at selv om slangen fikk sin dom gikk ikke Eva fri for sitt ansvar! Nå sier skriften at Adam ikke lot seg dåre (1. Tim. 2,14) Han måtte derfor ha valgt å følge sin hustru og tatt hennes dom på seg med åpne øyne. Dette sier kanskje noe om at Jesus frivillig lot seg føde inn i vår fortapte og urettferdige verden for å ta vår dom på seg!